

Ljubljansko barje pod drobnogledom

Na osnovni šoli Oskar Kovačič se je končala že šesta poletna šola iz naravoslovja, ki sta jo družno pripravila šola in Društvo učiteljev. Učenci-raziskovalci, skupaj jih je bilo 21, prišli pa so z najrazličnejših koncev Slovenije, so ponovno vzeli pod drobnogled Ljubljansko barje in ga obdelali po pravih znanstvenih metodah. Že prvi dan poletne šole so lahko prisluhnili predavanju dr. Stanka Buserja o kronolo-

gled Ljubljansko barje in ga obdelali po pravih znanstvenih metodah. Že prvi dan poletne šole so lahko prisluhnili predavanju dr. Stanka Buserja o kronolo-

škem prerezu Barja, ugledni profesor pa jih je tudi popeljal na ekurzijo po Barju, kjer so zbirali vzorce kamenin. V tednu dni, kolikor je trajalo srečanje, so učenci, ki so spali in se hranili kar v šoli preučevali tudi poraščenost tal na Barju, obiskali so tipično barjansko kmetijo (Vidmarjevo), kjer jih je kmet kar s starim lojtrskim vozom popeljal do njiv in jih poučil o kmetovanju, pri kmetu Zalarju pa so učenci-raziskovalci lahko občudovali staro črno kuhinjo. Ob pomoči Daretta Šereta iz Prirodoslovnega muzeja Slovenije, so mladi raziskovalci opazovali tudi barjanske ptice, spoznavali so staro Ljubljano (dobili so karte Ljubljane in na njih barvno kodirali znamenitosti starega dela mesta), poglobljali so se v etnografijo in pripravili zdrave hrane, posebna poslastica pa je bil izlet z ladjico Močvirnico po Ljubljani od Tromostovja do Podpeči. Podatke s terena so učenci sproti računalniško obdelali, na kraju pa, tako kot lani, izdali poseben bilten o opravljenem delu, ki so ga predstavili tudi na zaključku poletne šole, na katerega so bili seveda povabljeni tudi starši otrok.

BRANKO VRHOVEC

NA VSESLOVENSKEM SKAVTSKEM TABORU ČMO(K) BARJE 94

Ljubezen do narave je treba vzgojiti že pri mladih

Minulega avgusta je Ljubljansko barje spet gostilo skavte, to pot izvidnike in vodnike stare od 11-16 let z območij Slovenije, kjer skavtstvo še ni razvito. Mladi vodniki naj bi navdušili za skavtstvo kar največ mladih tudi tam. Kot nam je povedala Ana Remškar, sicer študentka medicine, ki je skupaj z Radom Urbančičem vodila tabor, je bil poglobljen namen tabora privzgojiti otrokom ljubezen do Barja pa tudi do bližnjega.

»Kljub komarjem, kobilcam in obilni vodi po dežju še vedno prihajamo semkaj in smo tukaj lepo v tišini, ob pristnem stiku z naravo. Tu je prava divjina, nobenih njiv ni ali polj. Obnovili smo kolišče, ki so ga postavili že na Mebasti, zdaj pa ga bomo še prekrili s slamo.

Skavti iz našega stega prihajajo večkrat celo spat vanj. Namenoma nismo hoteli urediti vsega že prej, kajti potem otroci ne bi imeli pravega odnosa do teh stvari.

Že ob vstopu v skavtski tabor nekje na barjanskih brezpotjih pod Vnanjimi Goricami je bilo videti, da mladim tu res ne more biti dolgočas: skupina deklet za mizo na trati je poslikavala kroglaste kamenčke, živahna kratkohlavnica le nekaj metrov proč sta z žogico podirala naložene škatle, zopet drugi so se motali okrog osrednjega šotora, kamor so se skavti lahko zatekli v primeru slabega vremena in kjer so imeli na vojo tudi pravcato igroteko, za nameček pa še skavtske revije. Koši ob šotoru so opozarjali, da odpadkov v taboru ni domači steg na kolišču zaigral odloček iz Jalnovih »Bobrov«; igralci so bili odeti v žakljevine, prav tako kot nekaj pravi mostičarji.

Skavti pa so tudi veliko peli. Imajo celo lastno himno, ki povečuje prijateljstvo do ljudi in narave. Tretjega dne tabora so skavti pripravili Dan odprtih

vrat, na katerega so bili povabljeni skavti iz vse Slovenije, razen njih pa tudi okoliški prebivalci.

Udeleženci tabora ČMO(K) Barje 94 so lahko opazovali tudi nočno nebo (ob vodstvu strokovno podkovanega vodnika kajpak), ukvarjali so se s športom in prirejali razne skavtske igre, veliko pa so se posvečali, kot rečeno, tudi ročnim spretnostim.

»Iz kamenčkov izdelujemo najrazličnejše figurice, tudi čmoke, ki so maskota našega srečanja. Vse smo si zamislili sami, uporabljamo pa le naravne materiale. Oblikujemo tudi izdelke iz gline, žgemo vzorce v usnje, delali pa bomo tudi prt za oltar v cerkvi.« je bila zadovoljna z aktivnostmi v taboru Mojca Strelec z Brezovice, ki je vodila ročne delavnice.

Posebno pozornost so skavti namenili »Poti preživetja« - vrsti praktičnih ovir okrog tabora, prek katerih je bilo moč le s pomočjo tovariša. Postaje naj bi spodbudile otrokom čut za pomoč, tovarištvo. Prišleki, ki so si prišli ogledat tabor, pa so se lahko že prej ustavili v Vnanjih Goricah, kjer je bila v Ašičevem domu na ogled tudi razstava fotografij, ki so jih posneli skavti. Na razstavi so si lahko obiskovalci ogledali praktično vse, kar je bilo do zdaj predstavljenega o Barju. Med drugim tudi barjanski zemljevid iz leta 1928, zgodovinski prerez Vnanjih Goric, vključno z zgodovino brezovske župnije. Obiskovalci pa so se lahko seznanili tudi z zaščitenimi rastlinami Barja in celo z barjanskim žargonom, ki že od nekada daje poseben čar tej prostrani, a vsestransko zanimivi pokrajini na robu Ljubljane.

BRANKO VRHOVEC

Novice iz NK Krim

Nogometna NK Krima je v lanskem sezoni uspelo doseči 4. mesto, v svoji skupini. Dosežena uvrstitve pa bi bila lahko veliko boljše, saj se je vodstvo kluba pod zamislili predsednika Milana Trunkelja in sekretarja Jelševca Ladota zelo trudilo, da bi igralcem nudilo, kar se je v danih pogojih dalo. Vodstvo kluba je po zaključku sezone pripravilo tradicionalni nogometno hokejski turnir med ekipami NK Jesenice, Olimpija, Bledom in gostiteljem NK Krim. Poleg vseh ostalih dejavnosti in srečanj je zaključna ocena kluba zelo uspešna.

Zagnanost nekaj nogometnih privržencev pa letos na začetku nogometne sezone ne pojenjuje. Upravni odbor je v klub povabil nekaj novih igralcev z izkušnjami iz višjega ligaškega tekmovanja. Glavno breme v ekipi bodo seveda še vedno imeli igralci vzgojeni v NK Krim. V ekipi torej ostajajo vsi igralci, tudi dolgoletni igralec Marko Kosi, ki je imel, kar nekaj lepih ponudb za prestop v višji krog tekmovanja.

Glavna okrepitev kluba pa je seveda pridobitev prvega trenerja, dolgoletnega člana NK Olimpije, Zvoneta Terčiča. Nogometna sezona se je v klubu začela 18. junija in na prvem treningu se je zbralo 23 igralcev. Sledile so 10-dnevne kondicijske priprave na bližnjem Golovcu. Vsi igralci se trudijo in maksimalno izpolnjujejo načrte trenerja.

Zato niso nič presenetljive izjave sekretarja kluba Ladota Jelševca. Letos bomo poskusili osvojiti prvo mesto in se tako za naš 50-letni obstoj kluba uvrstiti v višjo ligaško tekmovanje. Izjavo sekretarja pa podpira tudi predsednik Milan Trunkelj. V letošnjem letu smo v klubu ustvarili odlične pogoje za vadbo, vso pripadajočo opremo in optimistično pričakujemo uvrstitve v višjo ligo.

Na koncu se povabilo v pionirsko šolo nogometa, ki se je začela 1. avgusta na nogometnem igrišču Krim.

M. G.

Tudi Izanci na 16. Rokometni šoli mladih Izola 94

Rokometna zveza Slovenije je tudi letos v začetku šolskih počitnic organizirala že 16. rokometno šolo mladih v Izoli. Šola je potekala v dveh delih po 6 dni in sicer za dečke in deklice z letnico rojstva 1978 in 1980 ter mlajše.

Na razpis smo se letos prijavili tudi iz Rokometnega kluba Mokerc Ig. V vsako skupino smo prijavi 4. dečke. Priložnost za izpopolnjevanje v rokometni šoli so dobili tisti, ki so na treningih skozi celo leto pokazali največ želje po pridobivanju novih znanj in s svojo pripravljenostjo dajali vzgled ostalim.

Nastanjeni so bili v hotelu Riviera v Izoli, rokometna šola pa je potekala v športni dvorani in na zunanjem rokometnem igrišču v neposredni bližini.

Treninki so bili 2x dnevno, vodili pa so jih priznani strokovnjaki na tem področju na čelu z mag. Sibilo in prof. Goršičem. Poudarek je bil predvsem na spoznavanju in izboljšavah osnovnih elementov rokometne igre. Za vsako skupino je bil zadolžen voditelj oz. klubski trener mlajših selekcij, ki je bil tudi odgovoren za varnost otrok. Prosti čas so izkoristili za kopanje in vožnje s tobogani v Simonovem zalivu.

Po vrnitvi domov so si bili otroci enotni: »Bilo je super! Toliko novih prijateljev iz cele Slovenije, toliko novega znanja! Želimo si take šole tudi naslednja leta in to v čim večjem številu, ker to privoščijo tudi ostali igralci v klubu.«

Tako si želijo tudi starši otrok, katerim se ob tej priložnosti zahvaljujemo za zaupanje in finančno pomoč.

Uprava RK MOKERC Ig

NA RAKITNI KONČANE II. ŠPORTNE IGRE ZDRAVEGA DIHA

Šport lajša življenje otrokom z astmo

Po lanskoletnih uspešnih I. športnih igrah zdravega diha, so se v Mladinskem klimatskem zdravilišču na Rakitni tudi letos odločili za podobno tekmovanje, to pot v novem športnorekreacijskem centru, ki je znatno olajšal izvedbo takšne prireditve. Iger, katerih pokroviteljstvo je prevzela g. Štefka Kučan se je to pot udeležilo 48 tekmovalcev iz vse Slovenije (lani 30), ki so se pomerili v najrazličnejših športnih disciplinah - od odbojke na mivki, ping-ponga, malega nogometa in tenisa do plezanja in orientacijskega pohoda. Od 23. do 27. avgusta, kolikor so trajale športne igre, so se lahko tekmovalne ekipe, ki so jih poimenovali kar z Medvedi, Dinozavri,

Zmagovita ekipa udeležencev športnih iger zdravega diha.

Otroci v zdravilišču ne poznajo dolgčasa

Otroci, ki prihajajo na zdravljenje v Mladinsko klimatsko zdravilišče na Rakitno (med počitnicami jih je povprečno po 120, in sicer od 1. do 8. razreda) praktično ne poznajo dolgčasa. Poleg učenja, si dneve lepšajo tudi z najrazličnejšimi likovnimi delavnkami, pri čemer jih obiskuje celo slikar Veljko Toman, s katerim slikajo in rišejo. Kiparka Renata Bolhan vodi kiparsko delavnico, Jelena Šitar pa lutkovno, medtem ko se plesnih korakov otroci učijo s pomočjo ene od sodelavk Mojce Horvat.

Bivanje v zdravilišču so otrokom razen tega popestrili tudi znani glasbeni ustvarjalci kot so Vlado Kreslin, Jani Kovačič, Pop Design, Jan Plestenjak, ansambel 13. prase in drugi. Skratka, za otroke z astmo je bilo v zadnjem času na Rakitni veliko narejenega. Ali kot je poveljal prizadeveni direktor zdravilišča dr. Tone Mravljak: »Upam si trditi, da pri nas ni institucije, ki bi tako skrbelo za otroke kot mi.«

Zebre, Želve in podobno dobira razgibale, na kraju pa so vsi udeleženci prejeli simbolične nagrade. Zmagovita ekipa pa si je prislužila slastno torto.

»S športnimi igrami zdravega diha, v katere so vključeni otroci iz vse Slovenije želimo izboljšati kakovost življenja slovenskih otrok z astmo in med starši ter pedagoškimi in zdravstvenimi delavci promovirati tak pristop k otroku z astmo, ki bo ob zdravstveni oskrbi dajal ustrezno težo tudi telesnim aktivnostim in zdravemu načinu življenja. Samo na ta način bomo omogočili približno desetim odstotkom otroške populacije v Sloveniji, ki ima astmo, enakopravno vključevanje v vsakdanje življenje in jim obenem ustvariti pogoje za ustvarjalno in kakovostno življenje v prihodnosti.« pravijo organizatorji športnih iger.

Ižanski vrtičkarji osvojili Krim

Izteklo se je še eno šolsko leto naših malčkov v vseh enotah vrtca na Ig. Kot se spodobijo za uspešen zaključek leta, so jim vzgojiteljice in varuhinje pripravile več presenečenj: od izleta v živalski vrt, ogleda letališča Brnik, piknika, pa do krone vsega tega - izleta na Krim.

Muhasto vreme je ponagajalo, zato je bil napovedan izlet za 11. junij preložen in v soboto, 18. junija pa je bilo vreme kot nalašč za vzpon na Krim. Otroci, starši in osebe vrtca smo se zbrali na jasi nad Gornjim Igom. Malčki so bili polni energije in so navdušeno zagrizli v strmino, da smo jih morali starejši kar brzdati, saj je bila pot še dolga. Meglica, v katero je bil odet očeanc Krim, nas je prijetno hladila, zato posebnih naporov pri hoji ni bilo.

Brez posebnih težav smo prišli na jasno pod vrhom. Tam nas je pričakalo sonce in harmonika, ki nam je v rokah Uroševega dedka Lojzeta zaželela dobrodoščilo. Otroci so se odžejali s pomarančnim sokom, starejši pa smo si privezali dušo s šilcem silovite tekočine. Po malici so nam vzgojiteljice pripravile najprej planinski krst, potem pa so se začele igrice za otroke in starše. Razpoloženje je bilo vedno boljše, za kar sta še posebej poskrbela oba harmonikarja: dedek Lojze in Matejin očka Miro. Ob poskočni glasbi se seveda ni dalo sedeti, zato je bilo kar nekaj parov, ki so se zavrteli v ritmu.

Razpoloženje je bilo pravo, tudi za nekaj pesmi, ki smo jih »ubrano« zapeli vsi skupaj. Z majhno zamudo je prisopihala še manjša skupinica, ki sta jo vodila od znoja premočena Nadjin očka Jože in Tonin očka Tone, z njimi pa je prišel še edini pasji udeleženec vzpona. Vestna statističarka Jožica je med tem našela skoraj 90 mladih in velikih udeležencev tega prijetnega srečanja.

Polni na novo nabrane moči in volje smo se odpravili še na sam vrh Krima. Poplačani smo bili z enkratnim razgledom po Ljubljanski kotlini, čeprav so se po nebu podili oblaki. Tudi tu sta harmoniki ustvarili enkratno vzdušje, zato je spet zadonela pesem. Otroci so si v Domu na Krimu lahko potrdili vzpon z žigom na obeske, ki so jih dobili v spomin na ta dogodek.

Kakal nas je še spust v dolino, ki je lahko še bolj naporen kot vzpon. Kljub vsemu smo se srečno zbrali in vrtnili v dolino. Zadnji skupni postanek je bil pri »Petelinčku« v Iški vasi, kjer so se otroci posadkali s sladoledom.

Razšli smo se s sklepom, da prihodnje leto tak izlet ponovimo.

Starši in otroci se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsemu osebju vrtca Ig, ki je organiziralo izlet in celo leto skrbelo za uspešno vzgojo in varstvo naših malčkov.

Z. B.

Ustvarjalne delavnice na stegu so spodbujale tudi likovno domiselnost

3D AVTO ŠOLA

d.o.o. Z DOBRIM IMENOM

Telefon: 125-42-04 Tržaška 2

Uradne ure vsak dan od 10. do 16. ure
ponedeljek in sredo od 10. do 18. ure

- tečaj CPP organiziramo 19. septembra in 3. oktobra ob 16.30 na Tržaški 2
- organiziramo tudi tečaj prve pomoči z izpitom 14. septembra
- nudimo izposojilo literature
- možnost plačila z LB kartico in Euro-cardom
- 5% popust za dijake, študente, brezposelne in člane Kluba Nedeljskega

PRIZNANJE

Zahvala

Ob nepričakovani in boleči izgubi dobrega moža in skrbnega očeta, starega očeta in brata

Franca Čudna
iz Iške Loke

se številnim sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, sovaščanom, prebivalcem Izanskega, nekdanjim sodelavcem iz podjetja IGO in vsem, ki ste nam v najtežjih dneh stali ob strani, izrekli ustno in pisno sožalje, darovali cvetje, se udeležili zadnjega slovesa, iskreno zahvaljujemo.

Najlepa hvala za pomoč in poslovine besede gasilcem iz Iške Loke, g. župniku, pevcem Mizarstva Ig in ga. Hedviki Pucihar.

Njegovi najbližji -
žena Jelka in otroci z družinami
Iška Loka, 5. avgusta 1994